163. Mektup; İslamın İzzeti

MEKTÛBÂT-I RABBÂNÎ
163. Mektup; İSLAMIN İZZETİ

Tercüme: Muhammed YELKENCİ

Mektub-u Şerif'in konusu: İslam (akıl sahiblerini, -Allah (cc) tarafından)- övülen tercihleri ile bizzat hayra sevk eden ilahi kanun) ile küfür (övgüye layık olmayan tercihlerle, kişiyi bizzat şerre -Allah (cc) katında çirkin olana- sevk eden ilahi olmayan kanun)den her birisi diğerine zıttır. Bunların bir araya gelmeleri (gece ile gündüzün bir araya gelmesinin düşünülememesi gibi) imkansızdır. İkisinden birisini izzetlendirmek (yükseltmeye çalışmak), diğerini zelil yapmayı (alçak düşürmeyi) istilzam eder (gerektirir).

Bizlere nimet verib; İslam'a hidayet ederek, Muhammed Aleyhisselam'ın ümmetinden yapan Allahü Teâlâ Hazretlerine hamd olsun…. Bil ki, Dünya ve Ahiret mutluluğunu temin edecek geçer akçenin kazanılması, kevneynin (dünya hayatı ve ahiret hayatının) Efendisine (Nebiyyi Zîşân efendimize Sallallahü aleyhi ve sellem) tabi olma (Ona uyma)ya bağlanmıştır.

Bu ittiba ise ancak, Din-i mübîn-i İslam'ın hükümlerini yerine getirip insanlar arasında geçerli kılmakla ve küfrün merasimlerini (İslam'a aid olmayan adet, gelenek, görenek, tören v. s.) hayat tarzından çıkartmakla; onları geçersiz hale getirip, hususi (seçkin, şerefli) ve sıradan insanların yaşantılarından uzaklaştırmakla meydana gelir. . Çünki, İslam ile küfür kıyametin kopması anına kadar bir araya gelmeyecek olan, iki zıddır. Birini açığa vurmak diğerini kaldırmayı gerektirir. Birini izzetlendirip, yükseltmek, diğerini hor, hakir yapıp, alçaltma neticesini verir. Allah-ü Teâlâ (cc) konu ile ilgili olarak, Habibine şöylece hitab buyurmuştur; "Ey Nebiyyi Zîşân, kafirlerle ve münafıklarla cihad et ve onlara karşı sert davran …" (63-9)

Allahü subhanehu, en yüksek ahlakla sıfatlandırdığı Resulüne, kafirlerle ve münafıklarla ciihad edip, onlara karşı sert olmasını emredince, kafirlere ve münafıklara sert davranmanın yüksek ahlakın içinde bulunduğu anlaşılmış oldu.

İslam'ın izzeti, şerefi, yükseltilmesi, küfrün ve onun ehli olan İslam'ı tanımamazlıkdan gelenlerin alçaltılması, hor ve hakir tutulmasındadır. Kim, Dîn-i Mübîn-i İslam'ı tanımamazlıkdan gelen küfür ehlini izzetli yapmaya çalışıp, yüksek tutarsa, İslam ehlini, Müslümanları alçaltmıştır. Bahsi geçen izzet, şeref sahibi yapmakdan, küfrü yüceltip kafirleri meclisin en önünde oturtmak kasd edildiği anlaşılmasın. Bilakis onları meclise almak, onlarla arkadaşlık yapmak, onlarla kendi lisanları ile konuşmak; bunların hepsi, onları izzetlendirip şereflendirmeye dahildir. Çünki; onların, (kendilerini yoktan var eden Sevgili Allahımızın dinini tanımamazlıkdan gelmeleri sebebi ile) hak ettikleri muamele; köpekler gibi meclisden kovulmalarıdır.

Eğer dünya işlerinden her hangi bir maksad onlarla alakalanıp, onlarsız çözülemeyecek olsa, zaruret mikdarı onların yanına girmeli ve bu esnada, kendilerine iltifat etmeme ve değer vermeme üslubuna da riayet etmelidir. Kişideki İslam'ın kamil (olgun) olmasının alameti, bu tür bir maksadı elde etmekden tamamen vazgeçmekdir. Ve kafirlere iltifat etmeyip aralarına karışmamaktır. Noksanlık sıfatlarından beri, olgunluk vasıfları ile sıfatlanmış olan Allah-ü Teâlâ, Kur'an-ı Mecidi'nde küfür ehlini, Kendisinin ve Resulünün düşmanı olarak isimlendirmiştir. (Mümtehine-1) Böyle olunca, Allah (cc)'ın düşmanları ve Resulü'nün(Sallallahu aleyhi ve sellem) düşmanları arasına karışmak en büyük cinayetlerdendir. Bu Allah düşmanlarının arasına karışmanın ve dostluk kurmanın en düşük zararı, Şeriatin hükümlerini icra etme ve çirkin olan küfür adet, gelenek/merasimlerini yürürlükden kaldırmak gücünde gevşeklik ve zayıflığın meydana gelmesidir. Böyle bir mani/engel, onlarla ünsiyet kurma, arkadaşlık yapmaktan kaynaklanır. Bu, gerçekten çok

büyük bir zarardır. Çünki Allah (cc) düşmanları ile ülfet kurup, onlara karşı sevgi beslemek, Aziz ve Celil olan Allah-ü Teâlâ'nın ve Resulünün düşmanlığına götürür. Bu gibi çirkin ameller kişinin imanını tamamen götürür de farkında olmaz. Nefislerimizin kötülüklerinden ve amellerimizin suç teşkil etmesinden Allaha(cc) sığınırız.

Düşmanımı seviyorsun, sonra da seni sevdiğimi zannediyorsun.

Akıl nimetinden ne kadar da mahrumsun.

Bu, Allah (cc)'ın rahmetinden kovulmuş din düşmanlarının işi İslam'la alay edip, İslam ehlini maskaralığa almaktır. Bununla beraber bizi dinden çıkartmanın veya hepimizi öldürmenin fırsatını kollarlar. Din-i Mübîn-i İslam'ın mensublarına lazım olan, Allah (cc)'dan utanmak ve dinini her şeyden daha fazla kıskanmaktır. Muhakkak ki, utanma duygusu imandandır. İslami kıskançlık illa da bulunması gerekir. İşlerin idaresi kendilerine ısmarlanmış kişilere layık olan, bu, Mevla (cc)'nın rızasını kazanmaktan uzak duran kimseleri daima hor ve hakir tutmaktır. Hind beldelerinde, küfür ehlinden cizye almak tamamıyla kaldırılmıştır. Bu durum, buralardaki sultanların küfür ehli ile arkadaşlık kurmasının kötü bir neticesidir. Onlardan cizye almanın asıl maksadı, onları alçak düşürmektir. Bu hor ve hakir düşürme, öyle bir sınırda olmalıdır ki, kendilerinden cizye alınması korkusundan, yakışıklı elbise giymeye takatları kalmasın ve süslenmeye yeltenemesinler. Bilakis, devamlı olarak mallarının alınmasından korkup ürpermeleri lazımdır. Allah-ü Teâlâ cizyeyi, onları hor ve hakir düşürmek için koymuşken sultanlar cizye almayı engellemeye nasıl cesaret edebilirler ? Cizye almakdan kasd edilen küfür ehlinin rezil rüsvay edilip, alçak düşürülmeleri, İslam'ın mensuplarının da galibiyeti ve izzetidir. İslamın izzeti (yükseltilmesi), ancak, küfrün alçak tutulmasındadır.

Bir insanda İslam devletinin (nimetinin) meydana gelmesinin alameti, kafirleri sevmeyip onlara düşmanlık beslemesidir. Allah sübhanehü onları Kelam-ı Mecidi'nin bir yerinde neces (kaba pislik) (Tevbe-28), başka bir yerinde de rics (temizlenmeyi kabul etmeyen pislik) (Tevbe 95) diye isimlendirmiştir. O halde Müslümanların katında da kafirlerin temizlenmeyi kabul etmeyen pislik olması lazımdır. Ehl-i İslam, kafirleri böyle görünce, onlarla arkadaşlık yapmakdan kaçınırlar. Onlarla aynı cinsden olmakdan hoşlanmazlar. Her hangi bir işinin görülmesi hususunda, bu, Allah (cc)'ın düşmanlarına müracaat edip onların görüşlerinin gerektirdiği şekilde, onların kararları ile amel etmek, onları iyi bir şekilde üstün tutmak manasına gelir. Onlardan maddi yardım beklemenin hükmü bu iken, manevi imdadlarını vesile edenlerin, onların himmetlerine sığınanların hali ne olur. Allah-ü Azimüşşan (cc) Kelam-ı Mecidi'nde şöyle buyuruyor; "Kafirlerin duasının, boşa çıkmakdan başka bir hükmü yoktur. "(Ra'd 14) Onun için bu düşmanların duaları geçersiz ve menfaat vermekden uzaktır.

Nereden Mevla (cc) tarafından kabul edilme ihtimali bulunacaktır. Bilakis, dualarının kabul edilmesi de, insanlık kıymetini kaybederek, hayvanlar derekesine düşen bu kimselerin şerefli kabul edilmesi gibi bir fesad /karışıklık vardır. Bu, Allah-ü Teâlâ'nın muvaffakiyetinden yoksun olanlar, dua etmeye başlayacak olsalar, putlarını devreye koyarlar. Onlardan manevi yardım istemenin işi nerelere götürdüğü hakkında düşünmek lazımdır. Belki de bunun neticesinde kişide İslam'dan bir koku dahi kalmamakdadır. Büyüklerden birisi şöyle buyurmuştur; Sizden biriniz delilik sınırına ulaşmadığı müddetçe İslam'a ulaşamaz. Burada kasdedilen delilik, İslam'ın ve Müslümanların kelimesinin(davasının) yükselmesi uğrunda, şahsının menfaatine ve zararına iltifat etmeyip, her hangi bir karın elde edilip edilmemesine aldırış etmemekdir. İslam'ı yaşamak hasıl olursa Allah-ü Teâlâ (cc)'nın ve Resulünün (sav) rızası elde edilmiş olur. Allah Sübhanehu'nun rızasını kazanmakdan daha büyük bir nimet yoktur.

Rab olarak Allah(cc)'dan, din olarak İslam'dan, resul ve peygamber olarak Muhammed (sav)'den razı olduk.

Ya Rab, gönderilmişlerin Efendisi hürmetine bizleri bu hal üzere dirilt. (Amin!)